

uničilo ter se nato vrnilo v vladivostsko luko nazaj.

Iz Tokia se glasi uradno poročilo: V jutro, dne 15. t. m. je prišlo rusko vladivostovsko brodovje, obstoječe iz velikih križaric »Gromoboj«, »Rjurik« in »Rosija« v korejsko morsko cesto ter je napadlo prevozniki parnik »Hitahimaru«, ki se je potopil. Od posadke se je rešilo le nekaj mož. O »Sadomaru«, ki je bil zadet od torped, so tu mnenja, da se je rešila večina posadke. O usodi »Ničumaro« ni nič znanega. Pozneje so videli rusko brodovje pri otoku Aki. Brodovje admiral Kamimaru je odplulo, da zasleduje sovražnika.

Oni, ki so se rešili raz potopljeno ladjo »Hitahimaru«, pripovedujejo, da so 15. t. m., ob 7. uri zjutraj zapazili rusko brodovje. Ob 10. uri je hotela ladja pobegniti, a Rusi so pričeli tako strahovito streljati, da je bilo v par minutah okoli 200 Japoncev ubitih. Krov ladje je bil pokrit z mrtvimi trupli. Angleški kapitan Campbell je skočil preko krova, prvi inženir je bil ubit, poveljnik japonskih čet, ki so se prevažale na tem parniku, in dva druga poveljnika so izvršili samomor.

Ladja »Sadomaru« je zapazila Ruse 35 milj zahodno od otoka Širo. Rusi so streljali in pozvali moštvo, naj gre v rešilne čolne. Moštvo je šlo v rešilne čolne. Mnogo Japoncev je ušlo. Rusi so ladjo zažgali.

Nadaljna brzojavka iz Tokia se glasi: Skoro gotovo je zopet megla rešila rusko brodovje. Brodovje japonskih torpedovk išče ruske ladje, a veter, dež in megla zavirata uspešno iskanje.

Iz Söula poročajo v London: Tri japonske topničarice so srečale pri Fusanu štiri ruske bojne ladje. Rusi so na topničarice streljali.

O japonskih izgubah na potopljenih prevoznih ladjah se še poroča: Kapitana ladje »Sadomaru« so Rusi vjeli. Okoli sto oseb posadke »Sadomaru« je ušlo. Jeden prevozniki parnik Japonci še pogrešajo. Čuje se, da je hilo na »Hatahimaru« in »Sadomaru« 1400 mož. Ako je to res, znašajo japonske izgube nad 1000 mož.

Tokio, 19. junija. Jadernici »Javata« in »Ansej« so Rusi v četrtek potopili med otokoma Oku in Kojima. 37 oseb, ki so se vozile na njih, so došle popoldne v Jasai. Vladivostsko brodovje je na svoji poti doslej potopilo pet japonskih ladij.

Petrograd, 20. junija. (Uradno.) Danes je došla sem Skrydlova brzojavka, v kateri Skrydlov javlja, da se je vrnil v Vladivostok, ne da bi bil izgubil kakoga moža in ne da bi se mu poškodovala kaka ladja.

Petrograd, 19. junija. Ruski brzojavni agenturi brzojavljajo iz Mukdena: Kakor se poroča iz zanesljivih virov, je na s potopljeno japonskima prevoznima parnikoma »Hitahimaru« in »Sadomaru« utonil en cel japonski pešpolk s poveljnikom in zastavo.

London, 19. junija. Iz Čifu poročajo: Akopram ni nobenih uradnih poročil o izgubah na japonskih transportnih ladjah, so

zopet na čelo vaše stotnije. — A vi, gospod polkovnik, sijajni vzor zvestega častnika, ki se od pravičnosti ne da z ničem odvrtiti! Prosim vas, da sina, ki se je v času slabosti pregrešil in katerega ste hoteli žrtvovati vojaški dolžnosti, sprejmete zopet iz mojih rok na svoje očetovsko srce ...

Ko je plemeniti vojskovodja končal, je prijel roko pomiloščenega častnika in ga privel k njegovemu očetu. Tako težko skušana oče in sin sta si padla v naročje in ko se je njuno ihtenje zaslislalo — tedaj so se zaskrile solze v očeh gledalcev tega nepozabnega prizora. Za hip so stali vsi nemi, a nato se je iz njihovih prsi izvil silni, oduševljeni »hura«, ki se tako rad izvilja iz vojaških prsi ob času velikega in veselega oduševljenja.

Tako so zakoni, ki so vsajeni v človeškem srcu, zakoni ljubavi, prevladali grozo vojnih postav.

tu mnenja, da je utonilo najmanj 5000 mož. Na »Sadomaru« je bilo navadno 3000 mož. Parnika »Katsutonamaru« in »Sikokumaru«, ki sta bila odposlana na pomoč, sta so potopila. Tudi topničarica »Jamato«, ki je prišla na pomoč, se je ponesrečila.

Tokio, 19. junija. Prevozna ladja »Izumaru« so Rusi potopili v sredo v bližini Ošima. Popotnike in moštvo je rešil »Gromoboj«.

Boji na polotoku Liaotun.

V preteklem tednu se je bila zopet krvava bitka — dosedaj tretja večja bitka na suhem. Boji so trajali skoro pet dni. — Od delke generala Stakelberga, ki je bil poslan — baje s 40.000 možmi — da nadleguje na polotoku Liaotun generala Oka za hrbtom, so Japonci po vroči bitki porazili pri Vafankovu, ko so ga potisnili že prej od Pulantiena. K sreči Japonci Rusom niso mogli prestriči umikanja, izključeno pa še ni, da bo kaj takega poizkušal od Siujena prodirajoči Kuroki, nakar bi Stakelberg prišel med dva ognja.

Kuropatkin pa bi bil znatno oslavljen, ako bi izgubil skoro vse Stakelbergove oddelke. Kuroki bi imel s tako oslavljenjo Kuropatkinovo armado lažje delo.

Kuropatkin brzojavlja carju, da je bilo Japoncev pri Vafankovu nad tri divizije infanterije in 12 eskadronov kavalarije.

Iz tega sledi, da se je Stakelbergu deloma posrečilo izvabiti Japonce od združenja izpred Port Arturja. Boril se je junaško s sovražnikovo premočjo.

Japonski admiral Togo.

Stakelberg ima baje velikanske izgube, a tudi Japonci so izgubili pri naskokih jako veliko mož.

Druga poročila pravijo: Že 14. t. m. so se Rusi umaknili šest vrst južno od Vafankova, dne 15. t. m. pa so Japonce zopet napadli. Boj je trajal cel dan. Japoncem se je posrečilo obkoliti dasno rusko krilo.

Bitka je prenehala, ko so se Rusi umaknili proti Vafankovu oz. Vafantienu. Japonci so se po hudem boju polastili kraja Telisu, severno-zahodno od Fučova, sredi poti med Kaipinom in Pulantiznom. Rusi imajo velike izgube, 500 mrtvih in 300 vjetnikov, a tudi Japonci so izgubili nad 1000 mož. Rusi so tu izgubili tudi 14 večjih topov in 6 manjših topov, in kakor trdijo poročila iz Tokia, po vročem boju tudi en ruski polkovni prapor. Rusi so topove napravili nerabne. Med vjetniki je tudi poveljnik 4. strelskega polka. Pri brambi ruskega prapora je padlo 30 ruskih častnikov. Ruse, kateri so imeli pri Telisu 2 in pol divizije, so Japonci skoro popolnoma obkolili. Po hudem boju so se Rusi pomaknili dalje proti severu.

Begunci iz Ničvana pripovedujejo, da se Japonci v velikem številu izkrcavajo nekaj milj pred Kaičevom in da je bila vroča bitka vzhodno od Kaičova.

Doba deževja.

Deževna doba se bliža in, kakor zatrjujejo poznavalci onih krajev, bo premikanje čet v tej dobi popolnoma onemogočeno. Rusija je lahko hvaležna Kuropatkinu — pravi berolinski vojaški kritik Reventlov — da je po dobrem premišljevanju zadržal

svoje čete. Ako ne pride do bitke pred deževno dobo in do večjega premikanja vojske — pravi kritik dalje — pride ruska vojska po tej dobi do take premoči, da bo sposobna za prodiranje.

Kuropatkin se torej ni pomaknil proti jugu, kar je znamenje, da nima zelena miza nanj nobenega upliva. (Nekateri listi so namreč pisali, da mu je car ukazal prodirati proti Port Arturju). Poslal je proti jugu le nekaj oddelkov, ki naj vznemirjajo sovražnika. S splošnim prodiranjem proti Kuropatkinu ne bi zamogel sedaj Kuroki s svojimi šibkimi močmi nič pridobiti, pač pa mnogo izgubiti — tako zaključuje kritik.

Politični ogled.

Talar in odvetniki. Pravosodno ministrstvo je izdalo naredbo, s katero določa, da bodo pri sodnih obravnavah tudi odvetniki in odvetniški kandidati kot zagovorniki nosili plašč, ki je podoben sodniškemu in se razlikuje od njega le v tem, da je obrobljen s črnim baržunom.

Konec železničarske stavke na Ogrskem. V soboto je sodišče v Budapešti oprostilo vse voditelje štrajka, ker so bili obtoženi, da so svoje tovariše hujskali proti postavi. Sprejeti so bili tudi vsi zopet v službo. S tem je torej stavka končana. Imela je ta vspeh, da se o povišanju plač uslužbencev ogrske državne železnice v ogrskem državnem zboru pridno razpravlja, dočim so prej celo zadevo mislili vreči za par let v kot.

Italijanska ščuva proti Avstriji. Ricciotti Garibaldi, sin znanega puntarja iz avstrijsko-italijanske vojne, je izdal oklic, v katerem kar mrgoli napadov na Avstrijo in na balkansko politiko. Garibaldi pozivlja italijansko mladino, katera ni dolžna služiti v armadi, da naj ustanovi skupine, v katerih naj se uri v korakanju in streljanju, da bo zmožna za vojsko. Na ta način bi se lahko postavila izurjena četa prostovoljcev, ki bi stela 30.000 do 50.000 mož in bi se lahko mobilizirala tekom štirih ali petih dni. Namen prostovoljcev bi bil napadati sovražnika še prej, kakor bode pripravljena za boj laška redna armada.

Dopisi.

Iz marenberškega okraja. (Občinske volitve v Arlici—Janževi vrh.) Razpisane so nove volitve. Volilci pozor, naj bode vsak na svojem mestu in naj nobeden ne misli: »Brez mene bodo že opravili.« Občina je razdeljena na tri župnije ter je na petih krajih vsolana. Povsod bi morala v krajnem šolskem svetu imeti svojega zastopnika, katero mesto je velevažno. Nekateri šole dobivajo podporo od »šulferajna«, zato se tudi po istem duhu uči, kakor n. pr. nova šola pod Velko je baje dobila od te ponemčevalne družbe 5000 K. Gotovo je to menda posojilo, katero bode morala tudi občina Janževi vrh pomagati plačevati, ker je nekaj tje vsolane. — Pri volitvi volite značajne, krščanske moze, ne »štajerčeve« pristase. Nekdaj, ko je še vrli Držečnik bil občinski predstojnik, se je slovenski uradovalo, ter bil tudi popolnoma slovenski pečatnik. Zdaj ima občina tudi vrlega občin. predstojnika, a se ne uraduje vse tako slovenski, pa tudi pečatnik je dvojezičen, menda po vzgledu ribniške občine. Bilo bi še vendar dobro, ko bi se ta vrli gospodar hotel prevzeti občinsko breme, ker čuti dobro slovenski ter je ugleđen mož. Nevarno pa je, ako bi bila udeležba premala, bi neka druga stranka dobila premoč in občina dobi predstojnika nemško mislečega in pečatnik bode popolnoma nemški, kakor tudi uradovanje. Potem bi tudi